

گزارشی از برگزاری کنفرانس هفتم سازمان

در اواخر مرداد ماه ، کنفرانس هفتم سازمان تشکیل گردید. مطابق ضوابط اساسنامه ما، کمیته اجرائی سه ماه پیش از برگزاری کنفرانس، گزارش سیاسی و تشکیلاتی خود را به کنفرانس که به ارزیابی اوضاع سیاسی ایران ، چشم انداز تحولات سیاسی ، خط مشی سیاسی و تاکتیک های سازمان و جمع بنی عملکرد دوساله تشکیلات، اختصاص یافته بود در اختیار اعضا و کاندیداهای عضویت قرار داد تا شرکت کنندگان در کنفرانس ، با آمادگی بیشتری در مورد گزارش نظر بدهند و تصمیم بگیرند. در این فاصله همچنین دو قطعنامه پیشنهادی در تشکیلات مورد بحث قرار گرفت و مقالاتی در رد یا تأیید و یا تکمیل آنها نوشته شد . یک قطعنامه خواستار حذف جمهوری دمکراتیک خلق از برنامه و قراردادان حکومت شورائی به جای آن بود و قطعنامه دیگر به دلائل و علل شکست انقلاب پرولتری در شوروی پرداخته بود. در جریان مباحثات سه ماهه قبل از کنفرانس، پیرامون این قطعنامه های پیشنهادی، نوشته هائی ارائه شد که از جمله در برخی از آنها از جمهوری دمکراتیک خلق و برجای ماندن آن در برنامه دفاع شده بودو برخی خواهان قراردادان واژه جمهوری شورائی به جای جمهوری دمکراتیک خلق شدند. پس از سپری شدن این دوره سه ماهه بحث های مقدماتی ، کنفرانس هفتم تشکیل شد. کنفرانس کارخود را با یک دقیقه سکوت به یاد جان باخته گان فدائی و همه جان باخته گان راه سوسیالیسم و آزادی آغاز نمود. با انتخاب رئیس سنی اجلاس، کمیته اجرائی گزارشی در مورد اعضا شرکت کننده در کنفرانس و نیز رفقائی که نتوانسته بودند در اجلاس حضور یابند ارائه داد. سپس آئین نامه پیشنهادی مورد بحث قرار گرفت و به تصویب رسید . در پی تصویب آئین نامه ، هیئت رئیسه کنفرانس انتخاب شد. پیام هائی که از جانب سازمانهای سیاسی ارسال شده بود، به کنفرانس ارائه شد. بررسی گزارش سیاسی و تشکیلاتی کمیته اجرائی به کنفرانس در دستور کار قرار گرفت. نخست، گزارش سیاسی به بحث گذاشته شد. انتقاد اصلی تعدادی از رفقا به گزارش سیاسی، حذف بخش مربوط به اوضاع جهانی از این گزارش بود. این دسته از رفقا بر این اعتقاد بودند که به روال گزارشات ارائه شده به کنفرانس های پیشین، در این گزارش نیز می بایستی اوضاع جهانی مورد بررسی و تحلیل قرار می گرفت و خواهان افزودن این تحلیل بر گزارش سیاسی بودند. توضیح داده شد که در پی انتقادی که در گذشته در سطح تشکیلات و جنبش در مورد این بخش و کلیشه وار بودن آن صورت گرفته است، در گزارش سیاسی به کنفرانس هفتم این بخش حذف شده است و در مدت زمان کوتاهی که کنفرانس در جریان است، نمی توان تحلیل جامعی تدوین و به گزارش افزود. بنابراین کنفرانس ، پیشنهاد مربوط به افزودن بخش اوضاع جهانی را در گزارش رد کرد. با توجه به این که گزارش سیاسی قبل از رویدادهای اخیر جنبش دانشجویی تهیه شده بود ، کنفرانس بالاتفاق بر این نظر بود که مبارزات دانشجویی باید مفصل تر در گزارش سیاسی مورد بحث قرار گیرد . بدین منظور کمیسیونی تشکیل گردید و بخشی که می بایستی به گزارش افزوده شود تهیه شد و پس از تصویب به گزارش افزوده شد.

گزارشی از برگزاری کنفرانس هفتم سازمان

واژه حکومت شورائی نمیتوانست واژه مناسبی برای جایگزینی باشد، چرا که حکومت شورائی از قبل هم در برنامه وجود داشته و آنچه که میبایستی جایگزین شود، یک جمهوری دیگر بجای جمهوری دمکراتیک خلق است. برخی از رفقا واژه جمهوری شورائی را به عنوان جایگزین مطرح نمودند. استدلال آنها این بود که جمهوری شورائی منطبق بر برنامه و ترکیب طبقاتی دولت نظر ما است. برخی دیگر بر این اعتقاد بودند که جمهوری شورائی در تاریخ بعنوان دیکتاتوری پرولتاریا ثبت شده است و ما نمی توانیم آنرا با ترکیب طبقاتی مورد نظر مان که به فوریت دیکتاتوری پرولتاریا نیست به کار ببریم و این که چه نامی بر این جمهوری باید گذاشت، وظیفه کنگره نمایندگان شوراهای کارگری و زحمتکشان است. لذا جمهوری کارگران و زحمتکشان را به عنوان واژه جایگزین مطرح نمودند. برخی نیز واژه جمهوری شورائی کارگران و زحمتکشان را پیشنهاد می کردند و عده ای نیز همان واژه جمهوری دمکراتیک خلق را پیشنهاد میکردند. برسر قطعنامه پیشنهادی نیز اختلاف نظر وجود داشت. رفقای که خواهان حذف جمهوری دمکراتیک خلق بودند، دلائلی متفاوت در مورد حذف این واژه ارائه می دادند و حکومت شورائی رانیز واژه مناسبی برای جایگزینی نمیدانستند. در جریان بحثها رفیقی که قطعنامه را ارائه داده بود پیشنهاد خود را در مورد حکومت شورائی بعنوان واژه جایگزین پس گرفت و پیشنهاد جایگزینی جمهوری شورائی را ارائه داد. به علت تشمت آرا این قطعنامه از دستور کار خارج شد و به رای گیری گذاشته نشد. (قطعنامه شماره یک)

سپس پیشنهادی مطرح شد که جدا گانه در مورد حذف واژه جمهوری دمکراتیک خلق رای گیری شود و اگر به تصویب رسید یک کمیسیون تشکیل شود مشکل را حل نماید. این پیشنهاد پذیرفته شد و با ۶۶ درصد آرا موافق ۲۱ درصد مخالف و ۱۳ درصد ممتنع جمهوری دمکراتیک خلق از برنامه و شعارهای سازمان حذف شد. کمیسیونی که برای ارائه پیشنهاد جدید در مورد واژه جایگزین تشکیل گردید، تهاراه حل را قراردادن واژه حکومت شورائی دید. برغم این که حکومت شورائی واژه مناسبی برای جایگزینی نیست و می باید واژه ای قرار میگرفت که توضیح میداد نام جمهوری که ما خواهان آن هستیم چیست، معهدا از آنجائی که این واژه می توانست نقطه مشترک طرفداران حکومت شورائی در سازمان ما باشد، عجالتا" همین واژه پذیرفته شد و با ۶۶ درصد آرا موافق ۲۱ درصد مخالف و ۱۳ درصد ممتنع به تصویب رسید.

موضوع مورد بحث دیگر، قطعنامه در مورد شکست انقلاب پرولتری در شوروی بود. رفقای مخالف این قطعنامه معتقد بودند که بحث کافی در مورد این مسئله صورت نگرفته، باید تحقیقات بیشتری صورت بگیرد، همچنین برخی از رفقا معتقد بودن که بر عقب ماندگی بعنوان علت العلل شکست تاکید شده و از قبل حکم شکست صادر شده است، در حال که مجموعه ای از علل عمل کرده است. برخی دیگر از رفقا معتقد بودند که باید در مورد برخی مسائل از جمله فقدان تعداد احزاب و تصفیه های استالین صریح تر موضع گیری می شد. رفقای دیگری بر عدم پیشرفت انقلاب فرهنگی تاکید داشتند و معتقد بودند که در قطعنامه آورده شود.

موافقین تصویب قطعنامه توضیح دادند که پس از گذشت چند سال از فروپاشی شوروی ما باید یک موضع صریح و رسمی در مورد این مسئله داشته باشیم. ایرادی که رفقا مطرح می کنند وارد نیست و راه بر تدقیق تحلیل ها و موضع گیری برسر این مسئله در کنفرانس های آتی آن باز است. پیشنهاد شد که یک کمیسیون تشکیل شود و برخی پیشنهادات رفقا در قطعنامه گنجانده شوند. این کمیسیون تشکیل شد و قطعنامه پیشنهادی کمیسیون با ۵۴ درصد آرا موافق، ۳۳ درصد مخالف و ۱۳ درصد ممتنع تصویب شد. (قطعنامه شماره دو که به تصویب کنفرانس رسید)

پس از اتمام بحث قطعنامه ها، کنفرانس، پیام به طبقه کارگر، خانواده های شهدا و زندانیان سیاسی، پیام به دانشجویان و نیروهای چپ انقلابی را تصویب نمود. در پایان کمیته اجرائی جدید انتخاب شد و کنفرانس هفتم سازمان با سرود انترناسیونال پایان یافت.

پیشنهاد دیگری نیز مطرح گردید که در گزارش سیاسی به صف بندی جریانات سیاسی و موضع گیری در قبال سازمانهای سیاسی پرداخته شود. از آنجائی که در قطعنامه های کنفرانس های پیشین به این مسئله پرداخته شده بود و بحث مجدد آن نیازمند یک قطعنامه جدید بود، کنفرانس این پیشنهاد را رد کرد. سرانجام گزارش سیاسی با ۸۷ درصد آرا موافق و ۱۳ درصد ممتنع به تصویب رسید.

پس از اتمام بحث گزارش سیاسی، گزارش تشکیلاتی به بحث گذاشته شد و مسئولین بخشهای تشکیلات، توضیحات لازم را به کنفرانس ارائه دادند. کلیت گزارش با ۸۷ درصد آرا موافق، ۷ درصد مخالف و ۶ درصد ممتنع به تصویب رسید.

کنفرانس بر این نظر بود که در ارتباط با داخل، فعالیتهای دوره گذشته، منظم تر و وسیع ترپیش برده شوند. در مورد تشکیلات خارج از کشور، قرار شد با توجه به گرایش روز افزونی که نسبت به سازمان وجود دارد، فعالیتهای خود را توسعه دهد و بویژه روی سازمان دهی برخی کشورها بیشتر متمرکز گردد.

یکی دیگر از مسائلی که مورد توجه کنفرانس قرار داشت، معضل مالی سازمان بود که دامنه فعالیت های آن را محدود کرده است. کنفرانس تصمیماتی در این مورد اتخاذ نمود و قرار شد یک تلاش جدی در راستای حل این معضل انجام بگیرد.

کنفرانس مسئله مناسبات سازمان ما با سازمان های دیگر و نیز اتحاد عمل های دوره گذشته را مورد بررسی قرار داد. نکته ای که کنفرانس بر آن تاکید نمود، تجدید نظر نسبت به حضور سازمان ما در تشکل ها و کمیته هائی است که دارای پراتیک اجتماعی نیستند و بیشتر روی کاغذ باقی مانده اند.

یکی دیگر از موضوعات مورد بحث کنفرانس، در مورد حرکت های بیرونی سازمان و مسئله اتحاد عمل ها بود. یک نظریه این اعتقاد بود که ما باید نیروهای خودمان را روی حرکت های مستقل متمرکز سازیم و مبارزه خود را در این چارچوب پیش ببریم. در مقابل، نظر دیگری وجود داشت که میگفت در شرایطی که جریانات راست به یکدیگر نزدیک تر می شوند و صف بندیها مشخص تر میگردد، چپ نیز میباید صفوف خود را متشکل سازد. لذا علاوه بر سازماندهی اقدامات مستقل، سازمان ما باید در جهت ایجاد یک بلوک چپ انقلابی تلاش کند و اقدامات مبارزاتی مشترکی را با دیگر نیروهای انقلابی در چارچوب چنین بلوکی سازمان دهد. نظر اول رد شد و نظر اخیر با ۸۸ درصد آرا موافق ۶ درصد ممتنع و ۶ درصد مخالف تصویب شد.

مسئله دیگری که مورد بحث قرار گرفت، معیارهای وحدت حزبی بود. در این رابطه ۵ اصل وحدت حزبی سازمان ما مورد بررسی قرار گرفت و اصل پنجم که در کنفرانس چهارم "سرنوگی جمهوری اسلامی و بر قراری یک حکومت انقلابی _ دمکراتیک تحت رهبری طبقه کارگر بعنوان یک وظیفه سیاسی فوری" تصویب شده بود، به شرح زیر اصلاح شد. "سرنوگی جمهوری اسلامی، درهم شکستن ماشین دولتی و استقرار دولتی از نوع کمون و شوراها". این اصلاح با ۵۹ درصد آرا موافق، ۷ درصد مخالف و ۳۴ درصد ممتنع به تصویب رسید.

سپس بحث در مورد قطعنامه ها آغاز شد. ابتدا قطعنامه پیشنهادی برای حذف جمهوری دمکراتیک خلق از برنامه و قراردادن حکومت شورائی به جای آن در دستور کار قرار گرفت. رفقای که خواهان حذف این واژه از برنامه سازمان بودند، استدلال میکردند که این واژه منجر به ابهام در مواضع ما و برداشت های مختلف میشود و با مواضع سازمان در مورد نقش شوراها و ترکیب طبقاتی دولت انقلابی آینده همخوانی ندارد. رفقای مخالف حذف جمهوری دمکراتیک خلق از برنامه و شعارهای سازمان استدلال میکردند که از آنجائی که جمهوری دمکراتیک خلق شکلی از نوع دولت پرولتری است و واژه جا افتاده ای در میان مردم است، ضرورتی به حذف آن نیست. برغم این که اکثر رفقای که در این مورد صحبت کردند موافق حذف جمهوری دمکراتیک خلق بودند، اما برسر واژه جایگزین آن به شدت اختلاف نظر وجود داشت. از دیدگاه برخی رفقا